

Міністерство освіти і науки України
 Міністерство економічного розвитку і торгівлі України
 Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України
 Академія технологічних наук України
 Інститут економіки і прогнозування НАН України
 Українська асоціація бізнес-інкубаторів та інноваційних центрів
 Білоруський державний економічний університет
 Молдавська економічна академія
 Київський національний торговельно-економічний університет
 Інститут вищої кваліфікації КНТЕУ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Матеріали VII Міжнародного бізнес-форуму

(Київ, 20 березня 2014 року)

Київ 2014

витрат. Крім того, не тільки факторні витрати служать головним мотивом інтернаціоналізації виробництва – доступ до регіонального ринку і технологічним ноу-хау (знанням) грає не менш важливу роль.

Глобальний розподіл праці у виробничій мережі є стратегічним чинником у підвищенні конкурентоспроможності компанії. За рахунок розподілу виробничих і сервісних функцій (global sourcing) в планетарному масштабі транснаціональні компанії знижують власні витрати і фінансові ризики, розділяючи їх з іншими компаніями. Дешевизна праці і низькі факторні витрати в країнах, що розвиваються сприяють переносу в них виробничих і сервісних операцій. Зекономлені за рахунок цього кошти материнська або головна компанія направляє на створення і розвиток нових продуктів та реалізації маркетингових стратегій. Таким чином, в формується кінцевої вартості продукції зростає частка НДДКР, реклами, логістики, що знаходяться на території розвинених держав і, одночасно, скорочується частка безпосереднього виробництва, локалізованого в країнах, що розвиваються [3].

Глобальні виробничі мережі є одним з важливих факторів інноваційної трансформації країн та регіонів. Вони є тим каналом, по якому йде трансфер глобальних знань і технічних ноу-хау в регіональні структури. Завдяки цьому частина регіонів колишньої периферії змогла в короткий час перетворитися на нові інноваційні регіони світу, зі спеціалізацією в секторі висококваліфікованих послуг, виробництва наукомісткої продукції, генерування наукових знань. Інноваційна діяльність набуває глобального характеру. Тобто вона перестає бути монополією індустріально розвинених країн, що є особливо актуальним для країн, що розвиваються і країн з перехідною економікою, які бачать в інноваційному розвитку базис для довгострокового, стабільного економічного зростання, модернізації господарства, подолання технологічного відставання в умовах глобалізації.

Список використаних джерел

1. «Globalizing» regional development: a global production networks perspective / Coe N. M., Hess M., Yeung H. W.-C., Dicken P., Henderson J. // Transactions of the Institute of British Geographers, Vol. 29, No 4 (2004). P. 469.
2. Gluckler J. «Service-Offshoring»: globale Arbeitsteilung und regionale Entwicklungschancen / J. Gluckler // Geographische Rundschau № 9. – 2008. – С. 36–42.
3. Schamp E. Globale Wertschöpfungsketten // Geographische Rundschau. – № 9. – 2008. – С. 36–42.

Дудар З.В.,
к.т.н., професор кафедри програмної інженерії Харківського національного університету радіоелектроніки,
Каук В.І.,
к.т.н., доцент кафедри програмної інженерії Харківського національного університету радіоелектроніки

УНІВЕРСАЛЬНА СТРУКТУРНА МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ТА ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІТ-СТУДЕНТІВ

Універсальна структурна модель організації інноваційної та підприємницької діяльності ІТ-студентів дозволяє описати на загальному рівні усі можливі види взаємодії між усіма суб'єктами та об'єктами такої діяльності.

Архітектура універсальної моделі представлена на рисунку 1.

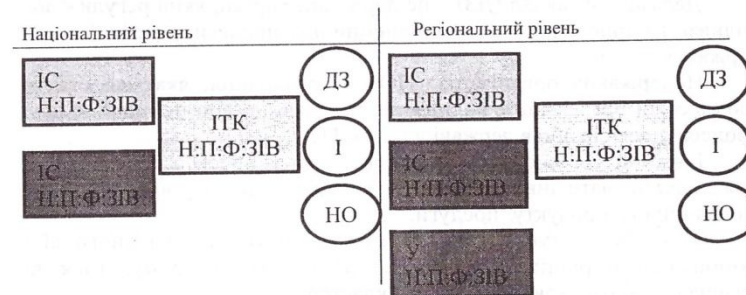

Рис. 1. Універсальна структурна модель організації інноваційної та підприємницької діяльності ІТ – студентів (УСМОПД)

Для організації інноваційної та підприємницької діяльності у будь-якому об'єкті можна виділити загальні процеси:

1. Навчання (Н) (навчатися створювати нове, навчатися створювати власний бізнес, навчатися залучати кошти).
2. Підтримки (П) (організаційної, економічної, юридичної).
3. Фінансування (Ф) (власне; зовнішнє; суспільне).
4. Процес Захист Інтелектуальної Власності (ЗІВ), який має три загальних складових (реєстрація, впровадження, мотивація).

В універсальній моделі є наступні загальні об'єкти:

Університет (У) – навчальний заклад, який здійснює підготовку ІТ-студентів, та має аспірантів, викладачів, дослідників та адміністрацію.

Університет має право створювати інноваційні структурні підрозділи як у своєму складі (інститути, центри, відділи), так і бути співзасновником Наукового Парку.

Якщо є необхідність, то університет може виступати ініціатором державного експерименту зі створення нових інноваційних структур (наприклад, новий тип закладу на основі державно приватного партнерства).

Університет (У) може мати різні структурні підрозділи, які приймають участь в інноваційній та підприємницькій діяльності ІТ-студентів, аспірантів, викладачів.

Інноваційна структура (ІС) – окрема юридична особа, яка повністю або частково реалізує процеси, що пов'язані з інноваційною діяльністю.

ІТ компанія (ІТК) – окрема юридична особа, що створює інноваційну продукцію або приймає участь у будь-якому процесі, який пов'язаний з інноваційною діяльністю.

Державний заклад (ДЗ) – це державний орган, який регулює або впливає на інноваційні або підприємницькі процеси у регіоні або в державі у галузі ІТ.

Недержавна організація (НО) – організація, яка має статус громадської організації і впливає на інноваційні або підприємницькі процеси у регіоні або в державі у галузі ІТ.

Інвестор (І) – особа або організація, яка за видом своєї діяльності може здійснювати інвестування (вкладання коштів) у впровадження інноваційного продукту/ послуги.

За своїм статусом об'єкти можуть бути регіонального або національного рівнів. Крім цього, вони можуть групуватися за регіональною ознакою і формувати кластери.

З часом об'єкти регіонального рівня можуть ставати об'єктами національного рівня.

У даній універсальній моделі представлені усі можливі об'єкти з усіма можливими процесами.

Об'єкти між собою можуть взаємодіяти або інтегрувати сході процеси. У кожного з указаних об'єктів моделі обов'язковими інфраструктурними послугами є наступні:

- інформування усіх бажаючих щодо діяльності об'єкту;
- обробка необхідних вхідних даних для діяльності об'єкту;
- налагодження взаємодії з іншими об'єктами моделі
- аналіз вихідних даних, отриманих за результатами діяльності об'єкту;
- часткове або повне надання процесів Н,П,Ф,ЗІВ.

Євтушевська О.В.,

к.е.н., асистент кафедри підприємництва Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНИХ РОЗРОБОК НА СТАН ДОВКІЛЛЯ

Поява будь-якої технології покликана полегшити перетворення природних ресурсів у продукт, придатний для споживання. Основний вплив інноваційних технологій на довкілля полягає у тому, що вони дозволяють перероблювати ресурсну базу у споживчі блага з дуже високою інтенсивністю. Оскільки проблема вичерпності ресурсів залишається однією з найбільш гострих, то таке перетворення навряд чи позитивно впливає на світову екосистему. Динамічний розвиток інноваційних розробок призвів до зростання енергетичних потреб людства, проте традиційні енергоресурси вичерпуються, а альтернативні джерела енергії поки не здатні задовольнити суспільні нужди повною мірою.

Проблеми, які виникають в економічних системах, пов'язані не так з теоретичними прорахунками в сфері економічної політики, як з основною господарською проблемою – обмеженістю природних ресурсів. Якими б досконалими не були механізми перерозподілу ресурсів між різними галузями економіки, які б теоретичні господарські концепції не застосовувались, все одно економічна система матиме недоліки через хронічну невідповідність ресурсного потенціалу та зростаючих споживчих потреб. На думку деяких дослідників, «самовдосконалення розподільчих механізмів, їхня націленість на інновації протидіє відтворенню тих старих сегментів економіки, які треба списати, і сприяє використанню ресурсів, які уряд спрямовує у своїх зусиллях, направлених на реалізацію прогресивних стратегій» [1]. Проблема полягає у тому, що так звані старі сегменти економіки пов'язані з професійною діяльністю багатьох людей, зі сплатою соціальних виплат, з підтримкою суспільної рівноваги, тому відмова від них є процесом дуже болісним.

В цілому вплив технологій на екологічну сферу можна описати такими характеристиками: *екологічно шкідливі технології* (енергозатратні технології, які задіяні у космічній, авіаційній, нафтопереробній, хімічній, суднобудівній, машинобудівній галузях тощо); *екологічно*